

Odbor řízení lidských zdrojů

Vážený pan
Ing. Luděk Maděra
tř. 2. května 4098
760 01 Zlín

DATUM
30. 6. 2014

SPISOVÁ ZNAČKA
KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po

ČÍSLO JEDNACÍ
KUZL/39017/2014

OPR. ÚŘEDNÍ OSOBA
Mgr. Pavla Psotová

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor řízení lidských zdrojů, jako orgán příslušný podle § 67 odst. 1 písm. g) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“), a jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“ nebo „InfZ“), vydává ve smyslu § 15 odst. 1 InfZ ve věci žádosti **Ing. Ludka Maděry, nar. 12. 4. 1943, bytem tř. 2. května 4098, 760 01 Zlín**, doručené dne 12. 9. 2012, o poskytnutí informací o výši mimořádných odměn, které dostali:

- a) vedoucí odborů Krajského úřadu Zlínského kraje,
- b) ředitel Krajského úřadu Zlínského kraje,
- c) hejtman Zlínského kraje a
- d) náměstci hejtmána Zlínského kraje

v letech 2008 až 2012

toto rozhodnutí:

Žádost pana Ing. Ludka Maděry ze dne 12. 9. 2012 o poskytnutí informací se dle § 8a a § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů,

částečně odmítá v bodech a) a b).

Odůvodnění:

1.

Dne 12. 9. 2012 obdržel Krajský úřad Zlínského kraje (dále jen „krajský úřad“ nebo „povinný subjekt“) žádost pana Ing. Ludřka Maděry (dále jen „žadatel“) o poskytnutí informací. Žadatel požadoval informace o výši mimořádných odměn, které dostali vedoucí odborů a ředitel Krajského úřadu Zlínského kraje, a dále hejtman a náměstci hejtmana Zlínského kraje v letech 2008 až 2012. U každé odměny žádal o uvedení stručného důvodu jejího udělení a její výše.

Krajský úřad je ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím subjektem povinným zveřejňovat a poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti. V daném případě je tedy povinným subjektem k poskytnutí informací na základě žádosti žadatele ze dne 12. 9. 2012. Informace požadované žadatelem jsou informace, které se vztahují k působnosti krajského úřadu a které má k dispozici.

Krajský úřad Zlínského kraje si v uvedené souvislosti vyžádal vyjádření dotčených osob, tj. ředitele a vedoucích odborů, kteří shodně vyjádřili nesouhlas s poskytnutím informací požadovaných žadatelem. Jedná se o zásah do jejich osobních práv, do ústavně zaručeného práva na soukromí a jeho ochranu. Dále vyjádřili obavu, že by údaje mohly být zneužity pro případnou diskreditaci jejich osoby. Žádost krajský úřad vyřídil tak, že vydal dne 26. 9. 2012 rozhodnutí o odmítnutí části žádosti, a to údajů o výši mimořádných odměn vyplacených vedoucím odborů a řediteli Krajského úřadu Zlínského kraje v letech 2008 až 2012. V ostatní části žádosti žadatele vyhověl a poskytl mu informace o výši mimořádných odměn poskytnutých hejtmanovi a náměstkům hejtmana Zlínského kraje. Proti rozhodnutí o odmítnutí části žádosti podal žadatel odvolání, o němž rozhodlo Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 5. 11. 2012, č. j. MV-118934-2/ODK-2012 tak, že rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti zrušilo a věc vrátilo k novému projednání. Krajskému úřadu bylo vytknuto, že nesprávně vyložil pojem „příjemci veřejných prostředků“ ve smyslu § 8b odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Krajský úřad byl taktéž upozorněn, že test proporcionality provedl nesprávně a účelově. Dále bylo povinnému subjektu vytknuto, že při formulování svých závěrů nevzal dostatečně v úvahu všechny rozhodné skutečnosti, zejména týkající se rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

V návaznosti na rozhodnutí odvolacího orgánu krajský úřad vydal dne 22. 11. 2012 další rozhodnutí č. j. KUZL/72991/2012, v němž znovu provedl test proporcionality. Na základě provedení testu proporcionality krajský úřad žádost žadatele částečně odmítl. S rozhodnutím krajského úřadu se žadatel neztotožnil a podal proti němu dne 7. 12. 2012 včasné odvolání. Žadatel se domníval, že krajský úřad opět nerespektoval názor nadřízeného orgánu a s hodnocením celé záležitosti krajským úřadem tedy nesouhlasil. Dne 27. 12. 2012 žadatel svoje odvolání ještě doplnil o kopii rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 1 As 169/2012 ze dne 6. 12. 2012. Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č. j. MV-118934-5/ODK-2012 ze dne 7. 1. 2013 výše uvedené rozhodnutí krajského úřadu jakožto povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání s výtkou nesprávně provedení testu proporcionality a nerespektování rozhodnutí nejvyšších soudů.

Krajský úřad se tedy věci znovu zabýval a na základě posouzení ústavních aspektů práva na informace žádost dne 28. 1. 2013 částečně odmítl. Proti rozhodnutí podal žadatel dne 31. 1. 2013 odvolání. O podaném odvolání rozhodlo Ministerstvo vnitra dne 25. 2. 2013 rozhodnutím č. j. MV-118934-10/ODK-2012 tak, že rozhodnutí povinného subjektu zrušilo a věc mu vrátilo k novému projednání.

V návaznosti na toto rozhodnutí Ministerstva vnitra krajský úřad vydal dne 20. 3. 2013 další rozhodnutí č. j. KUZL/16998/2013, v němž opětovně dospěl k závěru, že poskytnutí informací požadovaných žadatelem by znamenalo zcela nepřiměřený zásah do ústavně zaručených práv dotčených osob na ochranu soukromí a osobních údajů, a žádost žadatele tak částečně odmítl. S rozhodnutím krajského úřadu se žadatel neztotožnil a podal proti němu dne 22. 3. 2013 včasné odvolání. Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č. j. MV-118934-12/ODK-2012 ze dne 17. 4. 2013 výše uvedené rozhodnutí krajského úřadu jakožto povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání s tím, že povinný subjekt staví své vlastní zájmy nad dodržování zákonného postupu.

Rozhodnutím č. j. KUZL/28250/2013 ze dne 6. 5. 2013 krajský úřad opětovně rozhodl o částečném odmítnutí informací. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 13. 5. 2013 včasné odvolání. Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č. j. MV-118934-14/ODK-2012 ze dne 12. 6. 2013 výše uvedené rozhodnutí krajského úřadu jakožto povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání s tím, že povinný subjekt opakovaně nerespektuje názor nadřízeného orgánu a nejvyšších soudů.

Krajský úřad se tedy věci opětovně zabýval a dne 1. 7. 2013 žádost částečně odmítl. Proti rozhodnutí podal žadatel dne 8. 7. 2013 odvolání. O podaném odvolání rozhodlo Ministerstvo vnitra dne 30. 7. 2013 rozhodnutím č. j. MV-118934-17/ODK-2012 tak, že rozhodnutí povinného subjektu zrušilo a věc mu vrátilo k novému projednání.

Krajský úřad vydal dne 16. 8. 2013 rozhodnutí č. j. KUZL/53524/2013, kterým rozhodl o částečném odmítnutí informací. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 22. 8. 2013 odvolání. Následně rozhodlo Ministerstvo vnitra dne 23. 9. 2013 rozhodnutím č. j. MV-118934-21/ODK-2012, kterým rozhodnutí povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo k novému projednání.

Rozhodnutím č. j. KUZL/65093/2013 ze dne 8. 10. 2013 krajský úřad opětovně rozhodl o částečném odmítnutí informací. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 15. 10. 2013 včasné odvolání. Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č. j. MV-118934-23/ODK-2012 ze dne 13. 11. 2013 výše uvedené rozhodnutí krajského úřadu jakožto povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání s tím, že povinný subjekt opakovaně nerespektuje zákon.

V návaznosti na rozhodnutí Ministerstva vnitra krajský úřad vydal dne 2. 12. 2013 další rozhodnutí č. j. KUZL/76423/2013, v němž opětovně dospěl k závěru, že poskytnutí informací požadovaných žadatelem by znamenalo zcela nepřiměřený zásah do ústavně zaručených práv dotčených osob na ochranu soukromí a osobních údajů, a žádost žadatele tak částečně odmítl. S rozhodnutím krajského úřadu se žadatel neztotožnil a podal proti němu dne 16. 12. 2013 včasné odvolání. Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č. j. MV-118934-25/ODK-2012 ze dne 9. 1. 2014 výše uvedené rozhodnutí krajského úřadu jakožto povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání s tím, že povinný subjekt nerespektuje zákon.

Na základě opětovného projednání vydal krajský úřad dne 28. 1. 2014 rozhodnutí č. j. KUZL/5324/2014, kterým žádost částečně odmítl. S rozhodnutím krajského úřadu se žadatel neztotožnil a podal proti němu dne 30. 1. 2014 včasné odvolání. Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č. j. MV-118934-28/ODK-2012 ze dne 28. 2. 2014 výše uvedené rozhodnutí krajského úřadu jakožto povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání s tím, že jeho argumentace odporuje judikatuře Nejvyššího správního soudu.

Krajský úřad se žádostí opětovně zabýval a dne 19.3.2014 vydal rozhodnutí č.j. KUZL/16966/2014, sp. zn. KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po, ve kterém poskytnutí informací částečně odmítl. Žadatel podal proti tomuto rozhodnutí dne 1.4.2014 včasné odvolání. Následně Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č.j. MV-118934-35/ODK-2012 ze dne 29.4.2014 rozhodnutí krajského úřadu zrušilo a vrátilo k novému projednání s tím, že jeho argumentace není správná a že nerespektuje zákon o svobodném přístupu k informacím.

V návaznosti na toto rozhodnutí Ministerstva vnitra krajský úřad vydal dne 19. 5. 2014 další rozhodnutí č. j. KUZL/28964/2014 a žádost žadatele částečně odmítl. Proti tomuto rozhodnutí krajského úřadu podal žadatel včasné odvolání. Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č. j. MV-118934-37/ODK-2012 ze dne 13. 6. 2014 výše uvedené rozhodnutí krajského úřadu jakožto povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání.

II.

Na základě rozhodnutí Ministerstva vnitra jakožto odvolacího orgánu se povinný subjekt žádostí opětovně zabýval a dospěl k následujícím závěrům:

Krajský úřad se ve svých předchozích rozhodnutích snažil předložit argumenty pro podporu svého názoru, že střet dvou ústavních práv, a to práva na ochranu soukromí (čl.7 odst. 1 a čl. 10 Listiny základních práv a svobod, dále jen „Listina“) a práva na informace (čl. 17 Listiny) nelze vyhodnotit tak, že právo na informace má vždy přednost.

Odvolací orgán ve svých rozhodnutích mimo jiné vyslovil přesvědčení, že krajský úřad nerespektuje jeho právní názor ani právní názor Nejvyššího správního soudu. Avšak výklad předmětného ustanovení § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím, jak ho nastínily judikáty Nejvyššího správního soudu a v návaznosti na ně i odvolací orgán, není dle názoru krajského úřadu ústavně konformní z důvodu jeho nesouladu s pravidly obsaženými v čl. 7 a čl. 4 Listiny jakožto právním předpisu vyšší právní síly.

Podle čl. 7 odst. 1 Listiny má každý právo na respektování svého soukromého života, přičemž omezení může být stanoveno pouze zákonem. Podle článku 4 odst. 4 Listiny musí být při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod šetřeno jejich podstaty a smyslu.

Krajský úřad trvá na svém stanovisku, že omezení práva na soukromí takto upraveno není. A to i s ohledem na nejasný postoj (nejen Nejvyššího správního soudu) k provádění testu proporcionality, přičemž vyřešení alespoň této otázky považuje povinný subjekt za zásadní, jelikož právě při uplatnění uvedeného testu může být v určitých případech poskytnutí informace o výši platu či odměn po právu odmítnuto.

V této souvislosti povinný subjekt odkazuje i na „Metodické doporučení Ministerstva vnitra a Úřadu pro ochranu osobních údajů k poskytování informací o platech pracovníků povinných subjektů podle zákona o svobodném přístupu k informacím“, zveřejněné na <http://www.mvcr.cz/odk2/clanek/zakon-c-106-1999-sb-o-svobodnem-pristupu-k-informacim.aspx>, dle kterého „k odmítnutí žádostí o informace zpravidla nebude možné přistoupit ve vztahu k funkcionářům podle § 2 odst. 1 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů“ (dále jen „zákon o střetu zájmů“), v ostatních případech bude třeba vždy vážít, zda veřejný zájem na zpřístupnění informace převáží nad právem na ochranu soukromí zaměstnance. A to je i tento případ, kdy se jedná o ředitele Krajského úřadu Zlínského kraje a vedoucí odborů Krajského úřadu Zlínského kraje.

Krajský úřad

Zlínského kraje

Jak již povinný subjekt taky uvedl, výše uvedený závěr podporuje i to, že zvýšené povinnosti, popř. omezení, které zaměstnanci veřejné správy (včetně vedoucích zaměstnanců) mají, jsou jasně stanoveny příslušnými právními předpisy. Povinnost poskytnout informace o výši jejich platů či odměn však žádný právní předpis nestanoví. Povinnému subjektu jsou pouze známy různé pohledy na to, o kterém zaměstnanci lze takové informace zpřístupnit (např. za využití zákona o střetu zájmů, jak uvádí zmíněné Metodické doporučení, nebo ve vazbě na kompetence zaměstnance), avšak jasně stanovená pravidla pro poskytování informací o platu a odměnách dána nejsou, což odporuje zmíněnému čl. 4 Listiny.

Povinný subjekt má v případě zveřejnění požadovaných informací důvodné obavy právě z narušení právní jistoty osob, jejichž platy požaduje žadatel sdělit.

Otázku zpřístupnění informace o výši platu a odměn nelze mít za stávajícího právního stavu za uzavřenou. Krajský úřad tedy nemá dostatečnou právní podporu pro to, aby poskytl žadateli požadované informace.

V návaznosti na výše uvedené rozhodl Krajský úřad Zlínského kraje tak, že v souladu s ustanovením § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím vydal rozhodnutí o odmítnutí části žádosti. Konkrétně pak odmítl poskytnout informace o výši mimořádných odměn ředitele a vedoucích odborů Krajského úřadu Zlínského kraje.

Pokud jde o část žádosti, v níž jsou požadovány informace o mimořádných odměnách poskytnutých hejtmanovi a náměstkům hejtmana Zlínského kraje, byly žadateli požadované informace poskytnuty v přípise ze dne 26. 9. 2012.

Poučení:

Proti rozhodnutí je možno podat do 15 dnů ode dne doručení odvolání k Ministerstvu vnitra, a to podáním učiněných prostřednictvím Krajského úřadu Zlínského kraje. Odvolání se podává v 1 vyhotovení.

Mgr. Pavla Psotová
vedoucí Oddělení personálních věcí a vzdělávání
Odbor řízení lidských zdrojů

(dokument je opatřen elektronickým podpisem)

otisk úředního razítka

Vyhotovuje se:

1 x Ing. Luděk Maděra – do datové schránky
1 x spis Krajského úřadu Zlínského kraje